

ระเบียบ

ว่าด้วยการยื่นคำร้อง การรับคำร้อง การนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณา และวิธีพิจารณา
ของคณะกรรมการจริยธรรมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๓๐ ของข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยความเห็นชอบจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จึงออกระเบียบว่าด้วยการยื่นคำร้อง การรับคำร้อง การนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณา และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยการยื่นคำร้อง การรับคำร้อง การนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณา และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการจริยธรรมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้ คำว่า

“ข้อบังคับ” หมายถึง ข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติและกรรมการ พ.ศ. ๒๕๕๘

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการจริยธรรมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

“ประธานคณะกรรมการ” หมายถึง ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายถึง กรรมการจริยธรรมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

“สมาชิก” หมายถึง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายถึง กรรมการสามัญและกรรมการวิสามัญซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติตั้งขึ้นและให้หมายความรวมถึงอนุกรรมการที่คณะกรรมการตั้งขึ้นด้วย

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาซึ่งปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายถึง เลขาธิการวุฒิสภาซึ่งปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือข้าราชการสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาที่ได้รับมอบหมาย

“คำร้อง” หมายถึง ข้อกล่าวหาว่าสมาชิกหรือกรรมการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

“ผู้ร้อง” หมายถึง ผู้เสนอคำร้องตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ร้องให้กระทำการแทน

“ผู้ถูกร้อง” หมายถึง สมาชิกหรือกรรมการที่ถูกกล่าวหาว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๔ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การยื่นคำร้อง การถอนคำร้อง และการจำหน่ายคำร้อง

ข้อ ๕ คำร้องต้องทำเป็นหนังสือโดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องรวมถึงวิธีการติดต่อสื่อสารที่สะดวกพร้อมทั้งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรที่ทางราชการออกให้

(๒) ข้อกล่าวหาที่ระบุว่าสมาชิกหรือกรรมการคนใดกระทำการใดหรือมีพฤติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับในเรื่องใด โดยระบุเรื่องอันเป็นเหตุให้ต้องใช้สิทธิยื่นคำร้องพร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควรเกี่ยวกับการกระทำดังกล่าว โดยข้อกล่าวหาดังกล่าวจะต้องเป็นการกล่าวหาถึงการกระทำในขณะที่ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งสมาชิกหรือกรรมการ

(๓) ลงลายมือชื่อผู้ร้อง ถ้าเป็นการร้องแทนผู้อื่นจะต้องแนบหนังสือมอบอำนาจมาด้วย

ข้อ ๖ ในกรณีมีเหตุจำเป็น เมื่อผู้ร้องไม่สามารถทำคำร้องเป็นหนังสือได้ หรือผู้ร้องประสงค์จะร้องเรียนด้วยวาจา ให้เลขาธิการบันทึกเหตุแห่งความจำเป็นและบันทึกการร้องเรียนโดยให้มีรายละเอียดตามข้อ ๕

ข้อ ๗ การยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการให้กระทำได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ยื่นด้วยตนเอง หรือมอบอำนาจให้บุคคลอื่นยื่น ณ สำนักงาน

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังสำนักงาน

(๓) ยื่นต่อสมาชิก

(๔) ส่งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์

(๕) ส่งทางโทรสาร

(๖) วิธีการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีตาม (๔) (๕) และ (๖) ผู้ร้องต้องส่งต้นฉบับคำร้องภายในระยะเวลาที่เลขาธิการได้กำหนดแจ้งให้จัดส่ง

ให้เลขาธิการตรวจสอบคำร้องเบื้องต้นว่า

(๑) ผู้ร้องมีตัวตนอยู่จริงหรือไม่ และเป็นเจ้าของคำร้องจริงหรือไม่

(๒) คำร้องเป็นไปตามระเบียบนี้หรือไม่

เมื่อเลขาธิการตรวจสอบคำร้องเบื้องต้นแล้ว ให้เสนอคำร้องต่อคณะกรรมการโดยเร็ว และออกใบรับคำร้องให้กับผู้ร้อง โดยใบรับคำร้องจะต้องระบุวัน เดือน ปี ที่รับคำร้อง และลงลายมือชื่อเลขาธิการ

ข้อ ๘ เมื่อปรากฏหลักฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของสมาชิกหรือกรรมการอันน่าจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ กรรมการอาจหยิบยกเรื่องเสนอคณะกรรมการเพื่อให้ดำเนินการตามข้อ ๑๘ ต่อไป

ข้อ ๙ คำร้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ผู้ร้องจะถอนในเวลาใดก็ได้ โดยให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อเลขาธิการหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

ในกรณีขอถอนคำร้องตามวรรคหนึ่ง หรือกรณีผู้ร้องตาย หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจะพิจารณาคำร้องต่อไปหรือสั่งจำหน่ายคำร้องนั้นก็ได้อีก

ข้อ ๑๐ กรณีที่ผู้ร้องไม่ดำเนินการตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือไม่ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าผู้ร้องทิ้งคำร้องและคณะกรรมการอาจสั่งให้จำหน่ายคำร้องก็ได้

ข้อ ๑๑ กรณีที่มีเหตุให้จำหน่ายคำร้องตามข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๘ วรรคสอง ให้เลขาธิการแจ้งให้ผู้ร้องและผู้ถูกร้องทราบ

หมวด ๒

การประชุมและการคัดค้านกรรมการ

ข้อ ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม และการลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษาใด ๆ ตามระเบียบนี้ให้ถือเอาเสียงข้างมากของกรรมการที่เข้าร่วมประชุม เว้นแต่ระเบียบนี้จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๓ ให้มีการจัดทำบันทึกการประชุมของคณะกรรมการทุกครั้ง

ข้อ ๑๔ กรรมการอาจถูกคัดค้านได้ในเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ขอให้พิจารณา

(๒) เป็นหรือเคยเป็นสามีหรือภริยา หรือญาติของผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง คือเป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติทางการสมรส นับได้เพียงสองชั้น

(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้อนุบาลหรือผู้แทนหรือตัวแทนของผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง

(๔) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง

(๕) เคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กำลังหาในฐานอื่นที่มีใช้ในฐานกรรมการมาก่อน

ข้อ ๑๕ เมื่อมีเหตุที่กรรมการอาจถูกคัดค้านได้ตามข้อ ๑๔ ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องอาจยกข้อคัดค้านขึ้นอ้าง โดยทำเป็นหนังสือคัดค้านยื่นต่อคณะกรรมการได้ ไม่ว่าในเวลาใด ๆ ก่อนที่คณะกรรมการจะพิจารณาเรื่องนั้นแล้วเสร็จ

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่งและกรรมการซึ่งถูกคัดค้านไม่ขอถอนตัวออกจากการพิจารณาเรื่องนั้น ให้คณะกรรมการพิจารณาคำคัดค้านนั้น โดยอาจฟังคำแถลงของผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง และกรรมการซึ่งถูกคัดค้านรวมทั้งพยานหลักฐานอื่นตามที่เห็นสมควร

ในการพิจารณาตามวรรคสอง กรรมการซึ่งถูกคัดค้าน เมื่อได้ชี้แจงหรือแถลงข้อเท็จจริง และตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม และจะร่วมพิจารณาหรือลงมติในเรื่องนั้นมิได้ และให้ถือว่า คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมคณะกรรมการมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าว ให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

การกระทำใด ๆ ของกรรมการซึ่งถูกคัดค้านที่ได้ดำเนินไปก่อนถอนตัวหรือก่อนหยุดปฏิบัติหน้าที่ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

ข้อ ๑๖ กรรมการผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๔ กรรมการผู้นั้นต้องแถลงต่อคณะกรรมการ โดยแสดงเหตุที่ตนอาจถูกคัดค้าน และเมื่อมีกรณีดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณา โดยให้นำความในข้อ ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ กรรมการจะขอถอนตัวจากการพิจารณาหรือลงมติในเรื่องใดมิได้ เว้นแต่มีเหตุที่อาจ ถูกคัดค้านตามข้อ ๑๔ เหตุสุดวิสัย เหตุจำเป็นอื่นอันมิอาจก้าวล่วงได้ หรือเหตุอื่นตามที่คณะกรรมการ เห็นสมควร

หมวด ๓

การนำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาและวิธีพิจารณา

ข้อ ๑๘ เมื่อคณะกรรมการได้รับคำร้องจากเลขาธิการหรือจากกรรมการตามข้อ ๘ ก่อนมีมติ ให้รับเรื่องไว้พิจารณา คณะกรรมการอาจจะตั้งคณะอนุกรรมการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงหรือรวบรวม พยานหลักฐานเบื้องต้นในเรื่องที่กล่าวหานั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอว่ามีมูลที่จะรับไว้พิจารณาหรือไม่ โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความร้องจากเลขาธิการหรือจากกรรมการ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การประชุมคณะอนุกรรมการและการคัดค้านอนุกรรมการให้นำความในหมวด ๒ การประชุมและการคัดค้านกรรมการมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่คณะกรรมการโดยมติเสียงข้างมากเห็นว่าคำร้องไม่มีมูลเพียงพอที่จะรับไว้พิจารณา ให้เสนอความเห็นต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติจำหน่ายคำร้องแล้วแจ้งให้ผู้ร้องและผู้ถูกร้องทราบ

คำร้องที่คณะกรรมการโดยมติเสียงข้างมากเห็นว่าไม่มีมูลเพียงพอที่จะรับไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการ พิจารณาเรื่องดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง หากมีความจำเป็นไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการขอขยายเวลาต่อ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๑๙ ให้ประธานคณะกรรมการจัดส่งสำเนาคำร้องแก่ผู้ถูกร้อง และให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับความร้อง

การส่งสำเนาคำร้องหรือหนังสืออื่นใดแก่ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ภูมิลำเนา หรือสถานที่ติดต่อแห่งใดแห่งหนึ่งตามที่ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องได้แจ้งไว้

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งสำเนาคำร้องและหนังสือกำหนดเวลาให้ยื่นคำชี้แจงแก่ผู้ถูกร้องได้ หรือผู้ถูกร้องไม่ยอมรับสำเนาคำร้องและหนังสือกำหนดเวลาให้ยื่นคำชี้แจง ให้ประธานคณะกรรมการสั่งให้ปิดประกาศ ณ สำนักงานเพื่อให้ผู้ถูกร้องมารับสำเนาคำร้องและหนังสือกำหนดเวลาให้ยื่นคำชี้แจง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศ และส่งสำเนาประกาศทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้แก่ผู้ถูกร้อง ณ สถานที่ตามวรรคสอง ในวันปิดประกาศนั้นด้วย

ข้อ ๒๐ เมื่อผู้ถูกร้องได้รับสำเนาคำร้องแล้วและได้ยื่นคำชี้แจง หรือไม่ยื่นคำชี้แจงภายในเวลาที่กำหนด หรือไม่มารับสำเนาคำร้องและหนังสือกำหนดเวลาให้ยื่นคำชี้แจงตามประกาศข้อ ๑๙ วรรคสาม ให้คณะกรรมการกำหนดวันพิจารณาครั้งแรก

ผู้ร้องจะขอแก้ไขเพิ่มเติมคำร้องที่ยื่นไว้แล้วก็ได้ แต่ต้องเป็นสาระสำคัญอันควรแก่การแก้ไขเพิ่มเติม และเกี่ยวกับเรื่องเดิม โดยให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการก่อนวันพิจารณาครั้งแรก

คำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำร้องตามวรรคสอง คณะกรรมการจะอนุญาตหรือไม่ก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร

ให้เลขาธิการแจ้งกำหนดการพิจารณาของคณะกรรมการเป็นหนังสือไปยังกรรมการ ผู้ร้องและผู้ถูกร้อง ทุกคนไม่น้อยกว่าสามวันก่อนวันพิจารณา

ข้อ ๒๑ ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาและสอบสวนเพื่อให้ทราบความจริง ว่าผู้ถูกร้อง ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับหรือไม่ อย่างไร โดยมีอำนาจหน้าที่แสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับคำร้องหรือที่ถูกกล่าวหา

ในการพิจารณาและสอบสวนตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง และในกรณีที่เห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง อาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องหรือของพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องกล่าวอ้าง เว้นแต่คณะกรรมการเห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา

(๓) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากผู้ร้องหรือผู้ถูกร้อง พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

(๔) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๕) ออกไปตรวจสอบสถานที่

ข้อ ๒๒ การพิจารณาของคณะกรรมการ ให้สมาชิกและกรรมาธิการ หรือผู้ซึ่งได้รับอนุญาต จากคณะกรรมการมีสิทธิเข้าฟังการพิจารณา

ในกรณีเป็นการประชุมลับ ผู้ที่จะเข้าฟังการพิจารณาของคณะกรรมการได้ ต้องเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณาและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการอาจอนุญาตให้ผู้ร้องและผู้ถูกร้องสามารถอ้างตนเองและพยานหลักฐานอื่นเป็นพยานหรือขอตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับตนได้ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ข้อ ๒๔ การยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการ ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องจะยื่นด้วยตนเองหรือมอบอำนาจให้บุคคลใดยื่นต่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการก็ได้

การมอบอำนาจให้ผู้อื่นยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐาน ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบผู้รับมอบและพยาน

ข้อ ๒๕ ต้นฉบับเอกสารเท่านั้นที่อ้างเป็นพยานได้ ถ้าหาต้นฉบับไม่ได้อาจรับสำเนาที่รับรองความถูกต้อง หรือพยานบุคคลที่รู้ข้อความเป็นพยานได้

การอ้างหนังสือราชการเป็นพยาน แม้ต้นฉบับยังมีอยู่จะส่งสำเนาที่รับรองว่าถูกต้องก็ได้ เว้นแต่คณะกรรมการจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๖ พยานจะให้การด้วยวาจาหรือให้การเป็นหนังสือก็ได้ ในกรณีให้การเป็นหนังสือ คณะกรรมการจะเรียกให้พยานมาให้ถ้อยคำประกอบก็ได้หรือพยานที่ให้ถ้อยคำแล้วอาจถูกเรียกมาให้ถ้อยคำอีกก็ได้

ข้อ ๒๗ ในการพิจารณา คณะกรรมการจะให้ผู้ร้องหรือผู้ถูกร้องให้ข้อเท็จจริงหรือความเห็นเป็นหนังสือก็ได้

การสอบพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญให้กระทำได้ที่จำเป็น

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการมีอำนาจซักถามพยาน หรือเรียกพยานหลักฐานใด ๆ มาประกอบการพิจารณาตามที่เห็นสมควรก็ได้ หรือสั่งให้งดการสอบพยานหลักฐานใด ๆ ที่เห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่พิจารณาหรือไม่มีความจำเป็นแก่การพิจารณาหรือจะทำให้การพิจารณาล่าช้าโดยไม่สมควรก็ได้

ข้อ ๒๙ ผู้ร้องและผู้ถูกร้องอาจทำคำแถลงการณ์เป็นหนังสือสรุปความเห็นของตนเสนอต่อคณะกรรมการก่อนการวินิจฉัยก็ได้ ส่วนการแถลงการณ์ด้วยวาจาท่อคณะกรรมการ ให้กระทำได้ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

คำแถลงการณ์ของผู้ร้องและผู้ถูกร้องต้องกระทำหลังจากวันพิจารณานัดสุดท้ายภายในเวลาที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ในการแถลงการณ์ด้วยวาจาให้ผู้ร้องเป็นผู้แถลงก่อน และให้ผู้ถูกร้องแถลงในลำดับถัดไป

ในการแถลงการณ์ด้วยวาจาของแต่ละฝ่าย คณะกรรมการจะซักถามข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แถลงในระหว่างการแถลงหรือภายหลังการแถลงก็ได้

ข้อ ๓๐ การพิจารณาของคณะกรรมการให้กระทำด้วยความรวดเร็วและพิจารณาต่อเนื่องจนกว่าจะแล้วเสร็จ เว้นแต่มีเหตุจำเป็น คณะกรรมการจะสั่งเลื่อนการพิจารณาออกไปก็ได้

ข้อ ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของการพิจารณา คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดออกไปนอกสถานที่พิจารณาได้

ข้อ ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณา คณะกรรมการมีอำนาจขอเอกสารใด ๆ ของสถานิติบัญญัติแห่งชาติได้

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาคำร้องเสร็จแล้ว ให้รายงานผลการพิจารณาต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยเร็ว

ข้อ ๓๔ รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการให้ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ร้องและผู้ถูกร้อง

(๒) เรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๓) ข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา

(๔) คำชี้แจงและสรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา

(๕) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

(๖) บทบัญญัติของข้อบังคับที่ยกขึ้นอ้างอิง

(๗) สรุปความเห็นว่าผู้ถูกร้องฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับหรือไม่ อย่างไร ข้อใดและควรดำเนินการต่อไปอย่างไร

ข้อ ๓๕ เมื่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้รับรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติแจ้งต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติโดยเร็ว เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา โดยให้เป็นการประชุมลับ

เมื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาและมีมติเป็นประการใด ให้แจ้งให้ผู้ร้องและผู้ถูกร้องทราบ

ข้อ ๓๖ การดำเนินการกับผู้ถูกร้องตามระเบียบนี้ให้เป็นอันยุติ เมื่อเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ดังนี้

(๑) สมาชิกภาพของสมาชิกผู้ถูกร้องสิ้นสุดลง

(๒) กรรมการผู้ถูกร้องที่ได้เป็นสมาชิกพ้นจากตำแหน่งกรรมการทุกคน

(๓) อนุกรรมการผู้ถูกร้องที่ได้เป็นสมาชิกพ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการทุกคน

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๗ ระเบียบนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ได้กระทำเสร็จแล้วก่อนใช้ระเบียบนี้ ส่วนการใดที่ยังกระทำค้างอยู่ให้ดำเนินการต่อไปตามระเบียบที่ใช้อยู่ก่อนวันใช้ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ